

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1675. usque ad annum 1681

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1780

VD18 90119207

§. 18. Controversia ob Caronensem Electionem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67305](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67305)

las legitimas suæ contumaciæ causas Sæc. XVII.
allegare poterant, hinc Episcopus die A. C. 1680.
vigesima quarta Martii hoc anno ambos
tanquam excommunicatos declaravit,
eosque a communione Ecclesiæ, nec-
non a participatione Corporis & San-
guinis Christi segregavit, præcepitque,
ut horum absolutione sibi soli reservata,
ambo publice tanquam excommunicati
denuntiarentur, hujusque sententiæ
notitia vicinis quoque Diæcesibus in-
timaretur.

§. XVIII.

*Controversia ob Caronensem Ele-
ctionem.*

Sub idem tempus adhuc gravius Ro-
ma, Galliaque collidebantur ob in-
trusam Monasterii Caronensis Superio-
rem: Situm erat hoc Asceterium Ca-
ronæ exiguo agri Parisini vico: illic
Sanctimoniales degebant Congregatio-
nis B. Virginis Canoniorum Regula-
rium S. Augustini Fundatore S. Petro
Forrerio ejusdem instituti Sacerdote: Sfondr.
Gall. vind.
pag. 86.
Hode Hist.
de Louis
XIV. lib. 49.
pag. 218.
Abregé de
l'Hist. Eccl.
t. 13. p. 478.
Harum quædam bello Lotharingiam
vastante inde in Belgium migrarunt,
ubi Aurelianensis Ducissa, harum pie-
tatem, morumque innocentiam admi-
rata illas extincto Richelio Cardinale,
secum in Gallias conduxit, eisque Ca-
ronæ

Sæc. XVII. ronæ haud procul Parisios Monasterium
 A. C. 1680. suo ære anno hujus sæculi quadragesimo
 tertio erexit, dotavitque. Decimo
 quarto post anno eadem Ducissa ab
 Alexandro VII. Pontifice obtinuit, ut
 quædam Virgo nomine Magdalena eade
 dem Monasterio perpetuo præesset, et
 ex Regulæ instituto duntaxat Superio
 res triennio durarent, & *Matris*, non
Antistitæ nomen gererent: adjecta ta
 men erat conditio, ut Magdalena satis
 functa hæc gratia expiraret, ac deinceps
 juxta primævi instituti leges, Superiores
 seu Matres a Sanctimonialibus quolibet
 triennio eligerentur: Quamprimum
 Magdalena obierat, mox Franciæ Rex
 commendante Harlæo Parisiensi Episcopo
 Sororem de Querventis Ordinis S. Benedicti
 nominat, quæ Regio diplomate munita
 electionem prævenit, hujusque Monasterii
 Præfecturam occupavit, interim vero in
 Curia Romana egit, ut sub specioso
 collapso Monasterii facultates reparandi
 obtentu ad solutiorem Ordinem transire
 posset, & Antistita confirmaretur: Utrumque
 vero eidem a summo Pontifice denegatum:
 ipsa autem paulopost vivis erepta est:
 Sperabatur eligendi libertas tandem
 reditura, cum illico rursus impellente
 Archiepiscopo & Patre de la Chaise
 Ludovicus Rex Angelicam le Maire

tre Ordinis Cisterciensis Monialem de-
 signaret: Hæc igitur, cum oblatam di-
 gnitatem lubentissime acceptaret, Ar-
 chiepiscopi literis die octava Novem-
 bris munita, se Abbatisfam nominari
 præcepit: Obsistunt equidem Charo-
 nenses Virgines, jusque sibi competere
 obtundunt, ut ex propria sua domo Ma-
 trem eligerent, cujus gubernatio juxta
 instituti præceptum triennalis esset: Ast
 reclamant Archiepiscopus, caussatus,
 Angelicam restaurandæ Oeconomix,
 utpote frugalem, & sumptibus parcam,
 esse necessariam, nec similem in tota
 earum Congregatione reperiri: Inter-
 pellatus etiam Pontifex, ut Apostolicæ
 confirmationis diploma novæ hujus
 Abbatisfæ concederet; cum autem illud
 impetrari non posset, ingenio certatum
 est, atque artificioso violatæ libertatis
 temperamento Archiepiscopus statuit, ut
 Angelica esset Antistita & quidem perpe-
 tua, non tamen talis diceretur, quam-
 vis interim, donec Pontificium diplo-
 ma Roma veniret, officio fungeretur:
 Supplicavit Regi & Archiepiscopo Mo-
 niales, sæpius Parlamenti opem im-
 plorant, instituti sui leges infringi,
 suumque jus violari queruntur, diu
 contra intrusam luctantur; verum in-
 cassum omnia; eo quippe tempore, quo
 Moniales ad Divinam opem imploran-
 dam

Sæc. XVII.
 A. C. 1680.

Sæc. XVII. dam preces ad Aram fuderant, Ange-
A. C. 1680. lica pluribus famulis ac sæcularibus
 pata effractis violenter clauſtri foribus,
 in Monasterium irrupit; Archiepiſ-
 pus vero quasdam Moniales, quæ
 crius armatæ huic Antiſtitæ obſiſtebant,
 in Lotharingiam remiſit, ceteras vero
 ad præſtandum eidem obſequium ad-
 git: Hæ autem Romam ad Innocen-
 tium XI Papam provocabant, qui et-
 tiam afflictaſ, oppreſſasque ſolaturus,
 die ſeptima Auguſti ad illas paternum
 hoc dedit diploma.

„Dilectæ in Chriſto Filiæ, allatum
 „ad nos eſt, Monialem quamdam C
 „ſtercienſis, ſeu alterius, non tamen
 „veſtri Ordinis Mariam Angelicam le
 „Maître nuncupatam, prætextu Regiæ
 „nominationis ad perpetuam, ſeu tem-
 „poralem illius Monasterii Præſecturam
 „ſe in ejusdem poſſeſſionem, effra-
 „violenter clauſtri veſtri foribus, dum
 „vos ad divinam opem implorandam
 „preces ad aram ſuppliciter funderetis,
 „immiſiſſe. Eam ſane ex hujusmodi
 „facto cepimus intimi doloris amaritu-
 „dinem, quam rei ipſius atrocitas, &
 „grave ſcandalum, quod exinde pro-
 „ſectum eſt, expoſcebat, neque minoris
 „commiſerationis ſenſu proſecuti vos
 „fuimus, qui cognitam & perſpectam
 „habemus pietatem atque egregiam
 „di-

„disciplinam, qua instituti vestri, præ- Sæc. XVII.
 „sertim in gratuita & fideli puellarum A. C. 1680.
 „instructione normam tenetis, spera-
 „mus non defutura vobis veriora sola-
 „tia a Patre misericordiarum, qui vir-
 „tutem Vestram exercet, & quasi per
 „ignem probat, ut ornet, & illustret
 „magis, & ampliori mercede suo tem-
 „pore coronet: Præcipimus interim
 „Vobis, ne præfatæ Mariæ Angelicæ
 „ullum obedientiæ actum exhibeatis,
 „aut quidquam faciatis, quod trahi a-
 „liquo modo possit in approbationem,
 „& consensum eorum, quæ hac oca-
 „sione a quocumque quovis colore per-
 „acta, & patrata sunt, quæque Nos
 „Apostolica auctoritate nulla, atque
 „irrita declaramus, & (quatenus opus
 „sit) cassamus, omniaque & singula
 „tam a dicta Maria Angelica, quam ab
 „ejus fautoribus attentata annullamus,
 „revocamus, atque abrogamus; sed
 „procedatis juxta Regularum vestra-
 „rum præscriptum, ad eligendam de
 „gremio vestro Matrem, seu Prioris-
 „sam triennem ea charitate & pru-
 „dentia, ut Monasterio vestro præesse
 „cum laude possit. Ceterum manda-
 „mus, ut Sorores seu Matres vestræ,
 „Moniales dicti vestri Monasterii, quæ
 „ausu temerario relegate afferuntur,
 „quanto citius redeant, ut ibi voce
 „acti-

Sæc. XVII. „activa & passiva frui, potiri & gau-
A. C. 1680. „dere possint, vobisque & ipsis, totis
 „que Congregationi Beatæ Mariæ Vir-
 „ginis instituti præfati Servi Dei Pen-
 „Fourier, & præsertim vestro Mon-
 „asterio Pontificium Nostrum patro-
 „nium ex animo pollicemur, dum ac-
 „curatis, & jugibus precibus vestris
 „necessitates Ecclesiæ, & Nos ipsos
 „commendamus, quibus Apostolicam
 „Benedictionem paterne impartimur.

Verum Pontificii hujus decreti ad-
 eo nulla Parisiis ratio habebatur, ut
 etiam Parisiensis Archiepiscopus & Re-
 gis Confessarius summopere indignati
 quod hæ Moniales Catharinam Angeli-
 cam Levesque in suam Superiorem ex-
 legissent, Senatui Regium accederent
 adversus Papæ diploma vehementer
 declamantes. Mox igitur Parlamentum
 die vigesima quarta Septembris edito
 decreto sacris hisce Virginibus præcep-
 ne Pontificis mandato parent, nec
 illud executioni darent, sed Archie-
 piscopi jussis obtemperarent. Insuper
 Regius Senatus novæ Superioris ele-
 ctionem a Monialibus factam, licet
 Papa confirmatam omnino irritam de-
 claravit, ipsumque Pontificis diploma
 quo Monialibus aliam eligendi libertas
 fuit reddita, suppressit. Ipsi etiam
 Franciæ Præsules Parisiis congregati,
 &

& præcipue inter eos Rhemenſis Archiepiſcopus palam declararunt, ea, Sæc. XVII.
A. C. 1680.
quæ Romæ hac in cauſſa geſta eſſent,
juri Canonico, Eccleſiæ Gallicanæ li-
bertatibus, Regniſque legibus adverſari,
Regique ex jure Regalium competere po-
teſtatem nominandi Superiorem, Pa-
pam igitur immerito ad nudam relatio-
nem quarundam ſceminarum in pro-
pria earum cauſſa, parte altera non
audita, ſine judiciali cognitione decla-
raſſe irrita, quæ Regis & Archiepiſcopi
auctoritate acta fuiſſent, hunc quoque a-
gendi modum contra Canones, & Ordi-
narium ac Metropolitaram jura pugna-
re, ordinem juridiſtionis everti, ac ſtu-
dioſe Papam cum Eccleſia Gallicana
collidi. His ſuſſaminabant egregie Pa-
ter de la Chaiſe Regis Confeſſarius, &
P. Ludovicus Maimburgus Jeſuitæ, quo-
rum poſterior calamo quidem Pontifi-
ciæ auctoritati infeſtiſſimo, argumentis
tamen nonniſi exoletis marcidisque,
ac toties a Luthero, Calvino, Illirico-
que recoctis Regaliæ cauſſam tuebatur,
ac propterea Jeſuitæ omnes Ro-
mæ peſſime audiebant.